

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **P. Š.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě ze dne 3. dubna 2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 2. 2017, ve věci **nároku na invalidní důchod**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyni byla zamítnuta žádost o invalidní důchod z důvodu stanovení míry poklesu pracovní schopnosti pod zákonem stanovenou hranicí 35 %.

[2] Žalobkyně se včasnou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, neboť má za to, že její zdravotní stav odpovídá částečné invaliditě, přičemž žádá o zpětné přiznání částečného invalidního důchodu, a to za dobu, kdy prokazatelně podstoupila léčbu. Její zdravotní stav je posuzován vždy aktuálně, nikoliv od počátku léčby. Po celou dobu nemoci byla bez nároku na nemocenské dávky či podpory v nezaměstnanosti, byla v evidenci úřadu práce. Navrhla zrušení napadeného rozhodnutí.

[3] Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě setrvala na stanovisku zákonného rozhodnutí a navrhla provedení důkazu odborným lékařským posouzením PK MPSV. Nebude-li posudkem PK MPSV potvrzena invalidita žalobkyně, navrhuje žalovaná zamítnutí žaloby, v opačném případě ponechává rozhodnutí na úvaze soudu.

[4] Krajský soud u jednání provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované, obsahem správních spisů a posudkem PK MPSV ze dne 26. 9. 2017.

[5] Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z provedeného dokazování vzal krajský soud za prokázané, že žalobkyně poprvé podala žádost o invalidní důchod dne 11. 1. 2016 s požadavkem přiznání od vzniku nároku. Lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné (dále jen OSSZ) dne 11. 4. 2016 zhodnotil zdravotní stav dle kap. II., odd. A, položky 1 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a na základě tohoto posudku Česká správa sociálního zabezpečení rozhodla dne 20. 4. 2016 tak, že žádost zamítla. V námitkovém řízení lékař České správy sociálního zabezpečení posudkově zdravotní stav zhodnotil zcela shodně s lékařem OSSZ a žalovaná rozhodnutím ze dne 12. 7. 2016 námitky zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 20. 4. 2016. Žalobkyně v pořadí druhou žádost o invalidní důchod podala dne 31. 10. 2016 s požadavkem přiznání od 1. 6. 2015. Lékař OSSZ dne 23. 11. 2016 znovu zdravotní stav ohodnotil dvacetipětí procentním poklesem pracovní schopnosti dle kap. II., odd. A, pol. 1 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Žalovaná znovu tak žádost rozhodnutím ze dne 1. 12. 2016 zamítla. Žalobkyně dne 22. 12. 2016 podala námitky, a v dalším řízení lékař žalované zdravotní stav posuzoval dne 7. 2. 2017 se závěrem, že se jedná o pokles pracovní schopnosti v míře 25 %, posudkově dle kapitoly II., odd. A, položky 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Vzhledem k závěru posudku lékaře ČSSZ ze dne 7. 2. 2017 žalovaná rozhodla dne 15. 2. 2017 (v nyní souzené věci napadené rozhodnutí), kterým námitky zamítla a své rozhodnutí ze dne 1. 12. 2016 potvrdila.

[6] Rozhodnutí soudu v dané věci, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněného nepříznivým zdravotním stavem žalobkyně a její dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, proto si krajský soud vyžádal odborný lékařský posudek u posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen PK MPSV) s pracovištěm v Ostravě, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

[7] Z posudku PK MPSV ze dne 26. 9. 2017 soud zjistil, že PK MPSV se usnesla na posudkovém závěru, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedosahoval míry nejméně 35 %. PK MPSV vycházela ze zdravotnické dokumentace praktické lékařky MUDr. H.P., četných onkologických nálezů z let 2016 a 2017, ze zprávy z rhc - lázeňského pobytu od 28. 5 do 18. 6. 2017. Zdravotní stav byl hodnocen jako dlouhodobě nepříznivý, daný stavem po parciální resekci prsu pro ductální karcinom + SLNB v 6/2015 – TNM klasifikace pT1cpNOMO – s následnou CHT do 6. 10. 2015 a RT do 22. 12. 2015, poté Herceptin s.c. co 3 týdny od 6. 11. 2015 do 31. 10. 2016, nyní Tamoxifen od 2/2016. Vertebrogenní algický syndrom krční páteře. Rozhodující příčinou zdravotního stavu je zejména stp. parciální resekci levého prsu v 5/2015 pro

CA se stp následné chemoterapii a radioterapii, tzn. zdravotní postižení uvedené v kap. II., odd. A, pol. 1b, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 %, což je horní hranice z rozmezí 15 – 25 % (vzhledem k dalším chorobným stavům zmíněným v anamnéze, tj. hypertenzi a vertebr. algický sy. Nejsou však splněna posudková kritéria pro hodnocení dle pol. 1c) či 1d) nebo 1e). Jedná se o lehké funkční postižení se zdravotním stavem v remisi. Zjištěný zdravotní stav tedy neodpovídá žádnému st. invalidity. K datu napadeného rozhodnutí PK MPSV konstatuje, že posudkové závěry lékařů LPS OSSZ a LPS ČSSZ lze potvrdit, neboť vycházely ze správného použití posudkových kritérií, zdravotní stav a stupeň invalidity byl posouzen v souladu se zákonem č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a vyhl. MPSV č. 359/2009 Sb., v platném znění. Pracovní schopnost posuzované je zachována, je třeba vyloučit fyzicky náročné činnosti se zvedáním a přenášením těžkých břemen. Posuzovaná má zachovalou schopnost využít dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, taktéž je zachována schopnost ev. rekvalifikace.

[8] U jednání soudu žalobkyně poukázala na svou situaci, kdy neměla nárok na nemocenské dávky a cítí se poškozená. Stále ji bolí levá část těla, je omezena v životě, nemůže žít tak aktivně jako před onemocněním. Před onemocněním naposledy pracovala v administrativě v nemocnici na dobu určitou, pracovní poměr skončil 30. 4. 2015, od 1. 5. 2015 byla v evidenci úřadu práce a dne 22. 5. 2015 jí bylo diagnostikováno nádorové onemocnění. Nyní pracuje v knihkupectví, ale na zkrácený pracovní úvazek, neboť se cítí stále unavená.

[9] V souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), soud při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí dne 15. 2. 2017 nebyla invalidní. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se podle § 39 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. rozumí schopnost vykonávat výdělečnou činnost odpovídající tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

[10] Krajský soud opakuje, že PK MPSV v souzené věci je příslušná k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.), a proto posudek této komise považuje soud za stěžejní důkaz. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., neboť v komisi vedle posudkové lékařky byla odborná lékařka internistka. Posudek

byl vypracován s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobkyně. Posudková komise vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně zcela shodně s předcházejícími posudkovými lékaři dle kapitoly II. (onkologie), odd. A (zhoubné novotvary), položky 1 (novotvary) písm. b (lehké postižení, jako stavy v kompletní remisi, zpravidla po 6 měsících po ukončení aktivní onkologické léčby, stabilizované nebo menší výkony z důvodů zhoubného novotvaru, resekce nebo amputace zvenčí přímo neviditelné, amputace částí, kde je možná protetická náhrada, např. mastektomie, parciální amputační ztráty končetin, resekce částí střeva, hysterektomie enukleace bulbu oka při dobré funkci jediného oka nebo dále stavy s lehkým funkčním postižením některých orgánů nebo systémů, výkon některých denních aktivit s obtížemi nebo s využitím kompenzačních mechanismů a prostředků) dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. PK MPSV byla ve shodě s posudkovými lékaři žalované a OSSZ ve stanovení horní hranice z možného rozpětí 15 až 25 %. Ke stanovení horní hranice nabízeného rozpětí dle PK MPSV přispěly i další chorobné stavy, proto již PK MPSV nevyužila ust. § 3 cit. vyhlášky. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. lze horní hranici procentního rozpětí navýšit až o dalších 10 procentních bodů jen v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti větší než odpovídá horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Posudková komise MPSV ve svém posudku zdůraznila, že horní hranici stanovila právě s ohledem na další chorobné stavy, nikoliv jen z pohledu nosného onemocnění. Jak již výše uvedeno, posudková komise byla řádně odborně obsazena, a soud proto nemá důvod zpochybňovat erudici tohoto posudkového orgánu. Závěr posudku koresponduje s výsledky odborných lékařských vyšetření, na které posudková komise odkázala.

[11] K výtce, že zdravotní stav nebyl posuzován od počátku léčby, ale vždy jen aktuálně, soud zdůrazňuje, že výchozí podmínkou jakékoliv úvahy o invaliditě, a tím i o případném nároku na invalidní důchod, je zjištění dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, je dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pro posuzování invalidity definován jako stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významně pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok. Vzhledem k citovanému ustanovení soud nezpochybnil posudek posudkové komise MPSV ani s ohledem na tuto výtku. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně na základě zdravotní dokumentace, kterou si pro své jednání vyžádala i na základě nálezů, které žalobkyně u jednání komise předložila.

[12] Jelikož žalobkyně nenaplnovala zákonné podmínky stanovené § 39 odst. 1, 2 zákona č. 155/1995 Sb. pro invaliditu alespoň prvního stupně, byla-li míra poklesu její pracovní schopnosti stanovena 25 %, pak žalovaná, zamítla-li žádost o invalidní důchod, nijak nepochybila. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., s.ř.s., žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[13] Žádnému z účastníků řízení nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení nebyl procesně úspěšný a žalovaná nemá na jejich náhradu

ze zákona nárok (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a § 118d zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 25. října 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně